

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DCCCCX. ad annum MLXXIII.

Parisiis, 1644

XV. Qualiter rex abbatem & monachos venerantes muniat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15625

trum imitentur exempla; nil agentes nisi quod communis monasterii regula vel maiorum demonstravit norma. A sæcularibus igitur pompis remoti, toto nisu corporis custodiant & animæ castitatem. Humilitatis studio pollentes, & corpus parcimoniæ vigore minuente, alacri constringant animo. Ciuium conuiuæ intra urbem perpetuo interdictu fieri erubescant. In ciuitate degentes, in refectorio pompaticas lasciuiasque sæcularium delicias ut melancholiam apporiantes, licitis caritatum utantur cibariis. Extra refectoriu autem minime, nisi in domo infirmorum ægroti decubuerint, edentes licite quæ iussi fuerint. Sacri summi que ordinis hospites, si ratio exegerit, & peregrini ordinati, longo terrarum spatio venientes, ad abbatis mensam in refectorio cautissime inuitentur: laicis in hospitio condecens exhibeatur humanitas. Monachorum quispian manducandi vel bibendi cum eis secundum patrum decreta licentiam non habeat: in refectorio autem edendi causa vel bibendi non introducantur. Pauperes, ut Christi, ingenti cordis suscipiantur tripudio.

XIV.

De abbatum electione.

Diuinarum studio scripturarum luculentissime eruditi, orationum frequentia assidue occupati, caritatis amplexu lætissimi, fidei exercitio promptissimi, spe prouehente sincerissimi, pace concorditer fixi, omniumque virtutum flore decorati, ad finem usque coeptum tantæ bonitatis initium, Christo iuuante, perducentes, eadem gloriosi fruuntur libertate, quam beatus patronus Benedictus omnibus regulæ præcepto subiectis instituit, scilicet ut post abbatis obitum tunc temporis regentis, abbatem . . . ordinem congregatione, quem sibi omnis concors congregatio, siue pars quamuis minima congregationis, salubriori elegerit consilio.

XV.

Qualiter rex abbatem & monachos venerantes muniat.

Reges itaque, quicumque nostri fuerint successores, nullam extraneam personam ius tyrannidis super monachos exercentem imponant, ne forte Deus eos damnans &

regno deponat & vita. Electum vero a fratribus Christi vicarium dignanter suscipiant, eumque caritatis igne succensi locupletando venerentur: iuuamen, in quantum indiguerit, Christi amore compuncti, alacriter impendant. Mutuo namque confortati iuuamine in nullo a regulæ præceptis discordantes, Domini gregem, non mercenarii, sed pastores fidissimi, luporum rictibus eximentes intrepidi defendant.

XVI.

Qualiter abbas & monachi regem a dæmonum tentatione eripiant.

Abbas autem armis succinctus spiritalibus, monachorum cuneo hincinde vallatus, charismatum cælestium rore perfusus, aereas dæmonum expugnans versutias, regem, omnemque sui regiminis clerum, Christo, cuius virtute dimicant, iuuante, a rabida hostium persecutione inuisibilem solerter spiritus gladio defendens, fidei scuto subtili protegens tutamine, robusto prælians triumpho, miles eripiat imperterritus.

XVII.

Qualiter rex abbatem & monachos ab hominum persecutione defendat.

Rex itidem terrenus cælestis castra regis fortissimo roborans munimine, armis sæcularibus visibiles expugnans aduersarios, hostiumque rabiem sæuientium annihilando deiiciens, Conditoris sui pascua gregemque sollicita inexpugnabilis tueatur custodia, quatenus ad vitæ brauium perueniens æternis tripudians fruatur bonis, quæ nec oculus videre aliquatenus potuit humanus, nec in hominis cor vllatenus ascendit quæ præparauit Deus diligentibus se.

XVIII.

De monasticæ possessionis libertate.

Sint præfati monasterii rura, omnis monachorum possessio, in rebus magnis vel modicis, internis vel externis, in vrbanis, vel suburbanis, prædiis, campis, pratis, pascuis, filuis, molendinis, riuulorum cursibus, æterna libertate in Christi nomine eiusque genitricis ditata.